

PROBLEEM JAGAMISEGA

Don Hyun

(Põhineb tõestisündinud lool)

Krõmps, krõmps, krõmps. Andrew neelas oma popkorni alla ja haaras veel ühe peotäie.

Tema vanem vend Caleb maandus diivanile tema kõrvale. „Kas ma saaksin ka natuke?”

Andrew ei tõstnud pilku telekalt. „Ei.”

„Kuule nüüd. Sa võid jagada.”

Caleb sirutas käe kausi poole, kuid Andrew haaras kausi eemale.

„Ei! Ma juba ütlesin sulle. Ära küsi rohkem!”

„Olgu!” Caleb tõusis püsti ja lahkus toast.

Järgmisel päeval läks Andrew kööki. Caleb valmistas suüt riisi, vetikate ja konservsealihaga.

Andrew suu jooksis vett. „Kas ma saan ka?”

„Ei,” vastas Caleb.

See ajas Andrew vihaseks. Ta jooksis üles, et isale kaevata.

„Miks Caleb nii isekas on?” küsis ta.

Isa kortsutas kulmu. „Ma nägin eile, et sa ei jaganud oma popkorni. Miks peaks Caleb sinuga jagama pärast seda, kui sa ei jaganud temaga?”

„Sest ta on mu vend!” ütles Andrew.

„Siis miks sa temaga ei jaganud?”

„Ta ei jaga minuga ka mitte kunagi! Pealegi tegin selle kõik endale, mitte talle,” ütles Andrew. Aga ta tundis end natuke halvasti. Äkki mittejagamine oli temast õel.

„Kas sa teadsid, et Koreas on jagamine hästi tähtis?” küsis isa. Andrew pere oli Koreast pärit. „Jagamine on viis näidata kellelegi, et sa hoolid temast. Seega kui sa ei jaga, siis see on nagu ütleksid, et sa ei hooli temast.”

„Aga ma hoolin Calebist.”

Andrew mõtles, et mida Jeesus teeks. Ta mäletas, kuidas Jeesus armastas kõiki, isegi neid, kes Tema vastu lahked ei olnud.

„Ma arvan, et ma jagan homme Calebiga ja vaatan, kuidas läheb,” ütles ta isale.

Isa naeratas. „Arvan, et see on hea mõte.”

Kui Andrew sel õhtul magama läks, siis mõtles ta teisi häid asju, mida ta Calebi heaks võiks teha. Ta oli jagamise pärast põnevil!

Järgmisel hommikul ootas Andrew't üllatus. Caleb oli talle hommikusöögi valmistanud.

„Isa rääkis mulle jagamisest,” ütles Caleb. „Tahan olla parem. Seega valmistasin selle sulle.”

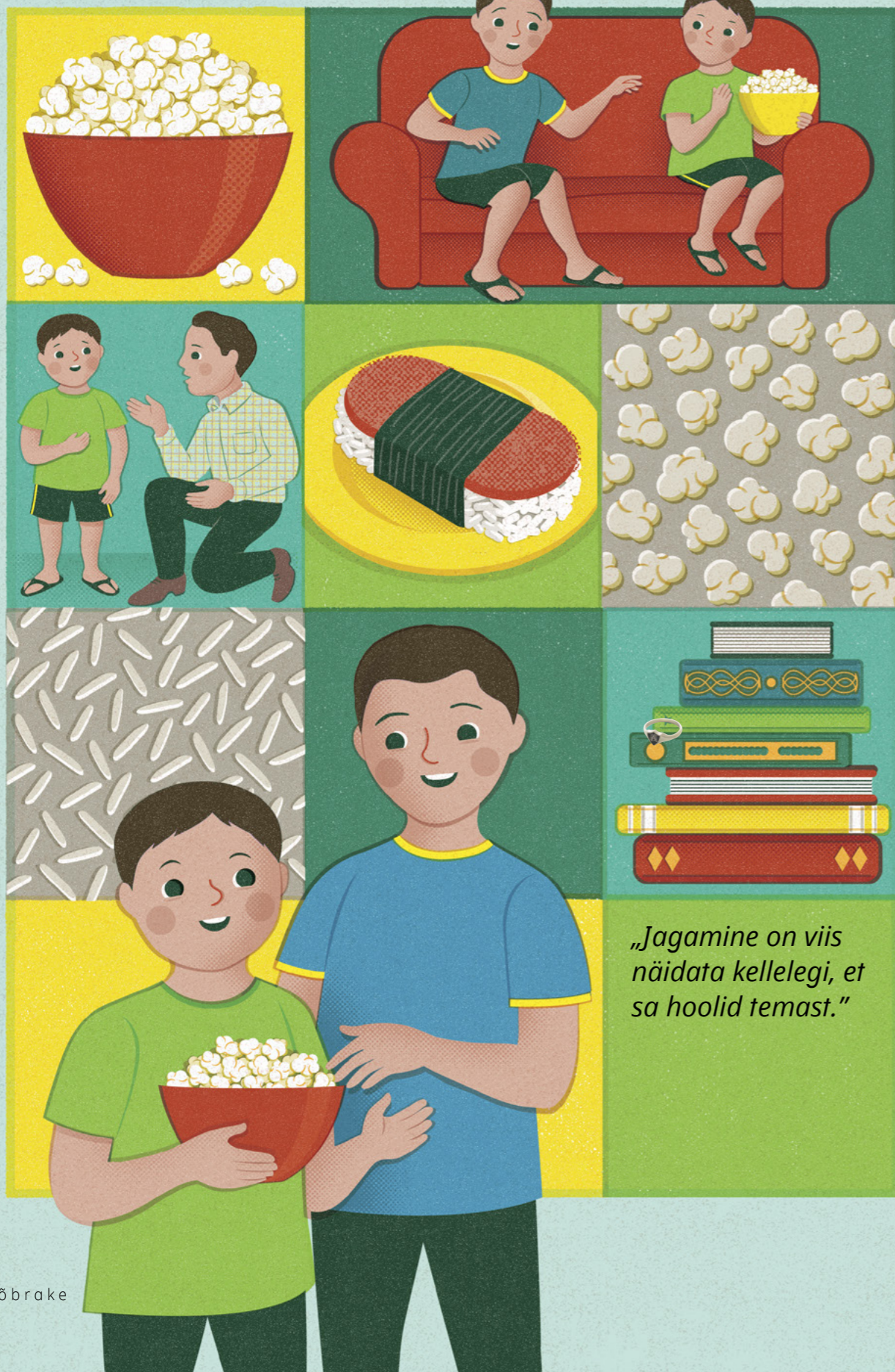
„Aitäh!” ütles Andrew. „Tahan samuti paremini teha!”

Hiljem sel päeval vaatasid Caleb ja Andrew filmi. Andrew lasi Calebil filmi valida. Siis tegi ta Calebile popkorni! Ta vaatas kausi sisse. Tundus, nagu popkorn ütleks: „SÖÖ MIND!” Aga ta ei võtnud ühtegi tükikest. Ta andis kausi Calebile ja ütles: „See kõik on sulle. Palun vabandust, et ma varem ei jaganud.”

Andrew jagas Calebiga terve nädala. Ta lubas Calebil lugeda oma raamatuid. Ta lubas Calebil oma vildikaid kasutada. Ta lubas Calebil oma lemmikmänguasjaga mängida. Ta isegi andis mängu mängides Calebile lisakorra.

Mida rohkem Andrew Calebiga jagas, seda rohkem jagas Caleb temaga! Peatselt tegid nad kogu aeg teineteisele head. Andrew teadis, et Taevane Isa aitas tal vennaga jagada. Andrew ei olnud täiuslik nagu Jeesus, kuid ta proovis iga päev olla natuke rohkem Tema-sarnane. ●

Lugu leidis aset Ameerika Ühendriikides.

„Jagamine on viis näidata kellelegi, et sa hoolid temast.”